

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 09.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **10784** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.4б, ал.2, т.1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община /НРУИТДТСО/

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя Г. П. Т. срещу Заповед №РД-09-123/26.06.2012 г., издадена от кмета на район „О.“-Столична община, потвърдена с Акт рег.№9401-20/31/ 16.10.2012 г. на кмета на Столична община.

Наведените в жалбата основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон-чл.146, т.3 и т.4 от АПК, аргументирани в жалбата с доводи за липсата на предпоставките на разпоредбата на , ал.2, т.1 от НРУИТДТСО и годно извършване на замерване нивата на шум, предвид това, че наднормените нива на шум били констатирани при отворени прозорци. Иска се съдът да постанови решение с което да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна и „неоснователна“.

В о.с.з. пред АС-София град жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като излага подробни съображения в депозираните по делото, в определения от съда срок, писмени бележки.

Ответникът-кмета на район „О.“-СО се представлява от юрисконсулт В., който оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Заинтересованите страни /ЗС/-етажните собственици в сградата, находяща се в [населено място], ул.”г.Б.” №16 се представляват от адв.Г., който оспорва жалбата и

моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените за производството разноси. Излага, че обжалваната заповед е правилна, тъй като шумът, който излиза от заведението е над допустимите норми. Сочи и това, че обекта е въведен в експлоатация въз основа две декларации с невярно съдържание за това, че сградата, в която е разположен, не е жилищна. Половината от сградата на [улица] била жилищна и в режим на ЕС, а от собствениците никога не било искано съгласие за откриването на обекта, което било видно от приетите по делото доказателства.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК и служебно на основание чл. 168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице с правен интерес - чл.147, ал.1 АПК, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, който може да бъде оспорен по съдебен ред, и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспорената заповед е променено от 10:00 до 22.00 часа работното време на стационарен търговски обект „Ресторант и рок клуб”, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството-жалбоподател, за който е подадено заявление за работно време на стационарен обект вх.№ТД-94-00-358/30.11.2011 г., вписано под №258, т.ІІІ/01.12.2011 г. в информационния масив „Търговски обекти” на район „О.”.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на установената в чл.59 от общия приложим закон-АПК форма и на материалния закон, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при установяване на релеватните по случая факти.

От съдържащите се в адм. преписка и приети по делото писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че с Удостоверение №1271/24.11.2011 г. за въвеждане в експлоатация, изд. от директора на Дирекция „КС”-СО е въведен в експлоатация търговски обект-ресторант и рок-клуб, помещаващ се в партера на административна сграда на [улица]. От управителя на дружеството-жалбоподател е подадено заявление вх.№ТД-94-00-358/30.11.2011 г. за работно време на стационарен търговски обект по чл.4 от НРУИТДТСО до ответния в съдебното производство административен орган. С него е заявено работно време от 10.00 часа до 04.00 часа, като е посочено, че обекта не се намира в жилищна сграда, но и че не е на остяние повече от 30 метра от жилищна сграда. Към заявлението са приложени необходимите документи, сред които и сертификат за шум. Заявлението е заверено от кмета на район „О.”-СО и работното време е съгласувано.

Установява се по несъмнен начин и това, че от живущите в сградата на [улица] са подадени множество жалби и сигнали-до кмета на района, до кмета на СО, председателите на постоянните комисии към СОС-по обществен ред и сигурност; по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението; граждански права, молби и жалби, и др. /л.96-л.129/, включително и сочените в мотивната част на оспорената заповед- сигнал и заявление, с характера на жалби-

вх.№СА-9400-375/17.01.2012 г. от живущи в сградата на [улица], подписана от 11 лица /л.48-л.49/ и вх.№ТД-0700-13/9/23.04.2012 г., подписано от управителя на ЕС на сградата на [улица] /л.40-л.41/. В преписката се съдържат и двата сертификата за контрол на СРЗИ с протоколи от контрол на комунален шум-№120019-2-10704/13.01.12 г./л.30-л32/ и №120353-3-10704/16.03.2012 г./л.38-л.39/, неразделна част от сертификатите, с които са установени наднормени нива на шум. Замерването е било извършено в спалните на апартаментите на сем.Г. и сем.Г., находящи се на 2-ри и съответно 4-ти етаж от сградата на [улица], като наднормените нива на проникващ шум от работата на климатичната инсталация на процесния обект са констатирани при отворени прозорец и врата на положение за проветряване.

Наличието на тези факти- в рамките на една година, две или повече жалби от граждани за наднормени нива на шум, чиято основателност е доказана с протоколи за замерване на шум от Регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве, осъществяват състава на приложената от административния орган материалноправна рапоредба на чл.4б, ал.2, т.1 от НРУИТДТСО и пораждат правомощието му едностранно да промени работното време от 10.00 часа до 04.00 часа на 10.00 часа до 22.00 часа. По този начин то е приведено в съответствие с общо важимото правило, установено в чл.4а, ал.2 за крайния възможен час от нощното работно време за търговски обект, който с дейността си предизвиква шум и се намира на отстояние до 30 метра от жилищни сгради, както и за обект, разположен в сграда с режим на етажна собственост.

Позоваването на всякакви други факти, свързани с извършването на действия, целящи намаляването на шума, е ирелевантно за законосъобразността на заповедта към момента на издаването ѝ-чл.142, ал.1 от АПК. Между другото доводите, изложени в писмената защита на жалбоподателя, че при изключени вентилация и музика от заведението, нивото на фонов шум е много близко до допустимите нива на шумово замърсяване, сами по себе си, обуславят неоснователността на жалбата. В случай, че жалбоподателят е извършил или извърши действително действия за намаляване нивата на шум до допустимите граници и удостовери това по начина, разписан в чл.4а, ал.3 от НРУИТДТСО, би могъл отново да поиска съгласуването на друго работно време. При евентуалното му съгласуване обаче, административният орган ще трябва да изследва и съобрази дали процесният обект е разположен, отчасти, и в жилищна сграда, в режим на ЕС-тази на [улица], както и легалното определение за жилищна сграда-§ 5, т.29 от ДР на ЗУТ, за което са налице косвени данни по делото.

При този изход на спора, своевременно направеното искане на ЗС за присъждане на разноски е основателно и на основание чл.143, ал.3 от АПК следва да се уважи за доказания им размер от 400 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.5-то и чл.143, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя Г. П. Т., срещу Заповед №РД-09-123/26.06.2012 г., издадена от кмета на район „О.”-Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя Г. П. Т. да заплати на С. С. С.-управител на ЕС на сградата, находяща се в [населено място], [улица] сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, разноси за първоинстанционното съдебно поризводство.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: